

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

nærværende lovforslag optrykte bilag 22, side 74. Det vil, såvidt jeg kan se, være ønskeligt at imødekomme ønsket om en forhandlingsret — et ønske, der også stærkt imødegås fra erhvervsside. Derimod har den hidtil stedfundne fordeling på andelsbasis af varer fra brugsforeninger, der er knyttet til marketenderier, ikke været i strid med beværterloven. Fra flere sider har det været kritiseret, at marketenderivirksomhed og brugsforeningsvirksomhed således bliver sammenblandet; således har erhvervene i det til lovforslaget optrykte bilag 17, side 66, og bilag 21, side 72, stærkt argumenteret for en ændring på dette punkt. Kommissionen erkender imidlertid, at dette sidste spørgsmål må løses som et almindeligt næringsretligt spørgsmål. Kommissionens forslag om, at der i tilfælde, hvor der fra marketenderilokaler fordeles varer i henhold til næringslovens § 10, ikke må udleveres andre stærke drikke end øl, motiveres som en kontrolmæssig nødvendig konsekvens af, at serveringsområdet, for såvidt angår stærke drikke, efter forslaget begrænses til stærkt øl.

I stk. 9 er nærmere behandlet marketenderilokalers anvendelse til andre formål, hvorom kommissionen udtaler sig i betænkningen side 120—23. Det er foreslået, at der efter marketenderiets lukketid ikke må finde servering sted, medmindre der er tale om en sammenkomst, der bekostes af vedkommende virksomhed. Det vil af det til lovforslaget optrykte bilag 14, side 58, ses, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er af den opfattelse, at denne undtagelse bør udvides til også at omfatte den situation, hvor der afholdes en festlighed, der bekostes af virksomhedens faglige organisationer. Det er endvidere i bestemmelsen foreslået, at sammenkomster, ved hvilke indbyderen eller deltagerne selv drager omsorg for beværtningen, udkræver en polititilladelse, som kun kan gives, såfremt der i sammenkomsten kun deltager personer, der er beskæftiget i vedkommende virksomhed, samt gæster i følge med disse. Dette forslag er kritiseret af Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark i det til lovforslaget optrykte bilag 20, side 71, hvor man henstiller, at den pågældende tilladelse kun skal kunne

gives til virksomhedens personale. Også disse spørgsmål, der sikkert vil give anledning til megen meningsudveksling, bør tages op i det kommende udvalg.

I forslaget § 18, sammenholdt med § 19 (lovens §§ 31 og 32), er der foreslået en gennemgribende ændring af de gældende lukketidsbestemmelser. Forslaget rører ganske vist ikke ved den i beværterlovens § 31, stk. 1, omhandlede almindelige lukketid, som er kl. 24, eller det i vedkommende politivedtægt eventuelt fastsatte tidligere tidspunkt. Forslaget ændrer derimod bestemmelsen i lovens § 31, stk. 2, hvorefter der kan gives et antal beværtere tilladelse til at holde åbent efter kl. 24 — eventuelt den i politivedtægten fastsatte tidligere lukketid — dog længst til kl. 1, sammenholdt med bestemmelsen i beværterlovens § 32, stk. 1, hvorefter der yderligere kan gives tilladelse til at have gæster siddende, dog længst til kl. 2. Efter forslaget overlades det herefter helt til kommunalbestyrelsen at bestemme, til hvilket tidspunkt lukketiden skal fastsættes, således at der endvidere heller ikke skal være noget til hinder for, at publikum lukkes ind indtil lukketidens indtræden, hvorved de tidligere gældende regler om adgang til beværtning kun af de gæster, der er indladt før kl. 1, vil bortfalde. For dette spørgsmåls vedkommende er redegjort i kommissionsbetænkningen side 125—27, hvoraf fremgår, at et mindretal ikke har kunnet tiltræde forslaget. Dette spørgsmål vil utvivlsomt blive nøje overvejet, hvilket også var tilfældet, da de tilsvarende bestemmelser i den nu gældende beværterlov blev behandlet på rigsdagen i rigsdagssamlingen 1938—39.

Beværterlovens § 33, stk. 2, foreskriver bl. a., at det i beværtninger eller gæstgiverier er forbudt at skænke eller lade skænke stærke drikke for personer, der må antages at være berusede. Også denne bestemmelse har været genstand for diskussion i kommissionen, hvorom kan henvises til kommissionsbetænkningen side 11—12. Det fremgår heraf, at et mindretal gerne havde set, at den nævnte bestemmelse blev ændret til at angå personer, der er åbenbart alkoholpåvirkede, medens et flertal har anset den gældende lovbestemmelse for tilstrækkelig. Der er ikke stillet noget egentligt forslag fra mindretallets side, og